

Si tu no hi votes a favor, ells no ens els tornen

Els dos principals eslògans del PSC a la campanya electoral de les eleccions espanyoles del 2008 foren “*La Catalunya optimista*” i un amenaçant “*Si tu no hi vas, ells tornen*”. En certa manera, les dues cares d’una mateixa moneda: un oferiment –indeterminat i sense compromisos definits– d’esperança front el temor de la dreta integrista i intolerant. La imatge somrient de Carme Chacón ens convidava a l’optimisme.

Després de la negativa d’ahir del PSC a votar a favor de la moció de CiU que reclamava al govern espanyol el pagament del Fons de competitivitat, ens hem permès adaptar un xic el segon eslògan per encapçalar l’article: si tu, diputat o diputada del PSC, no votes a favor de la moció, *ells* no ens tornen els nostres diners. Perquè, recordem-ho, no estem demanant res al govern espanyol, sinó reclamant el que és nostre i es capfiquen a no retornar-nos.

Les crítiques contra els socialistes catalans han estat ferotges, acusant-los de trencar el front català al Congrés dels Diputats, de blegar-se als dictats del PSOE, de preferir els interessos del govern espanyol i no pas els de Catalunya. I, sobretot, de no complir els seus compromisos ni la seva paraula, car tant Joaquim Nadal com Laia Bonet havien declarat que estarien al costat del govern català “*fins les últimes conseqüències*”, garantint fins i tot el vot favorable dels 25 diputats del PSC.

S’ha remarcat especialment la seva suposada incoherència, pel fet de votar a favor de la reclamació dels 1.450 milions d’euros tant al Parlament com al Senat, i de fer-ho en contra al Congrés espanyol. En la seva defensa cal dir que no és just valorar la coherència política d’un partit per un fet o una votació puntual; cal tenir memòria i fer-ho amb la deguda perspectiva històrica.

Si ho fem, hem de reconèixer que no hi ha cap formació política més coherent ni fidel que la dels socialistes catalans: duen més de trenta anys votant una cosa al Parlament català i exactament el contrari a l’espanyol! No li podem, doncs, exigir més coherència..., en la seva permanent incoherència!

Algú dubta, encara, els interessos de quina nació –o més aviat *nación*– defensa (i ha defensat sempre) el PSC al Congrés dels diputats?

dimecres, 11 de maig del mmxi

© Xavier Serrahima 2011

www.racodelaparaula.com

Informació sobre els drets

